

sygn. akt I C 1986/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 stycznia 2023 roku

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy M. J.

po rozpoznaniu na rozprawie 22 grudnia 2022 roku w W.

przy udziale protokolanta Karola Redy

sprawy z powództwa (...) **1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **A. R.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 2 567 zł (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. 497 zł (czteryście dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem nieuiszczonej części opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron

Pozwem z 27 marca 2014 r. (data prezentaty) (...) 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od A. R. (wówczas R.) 13 255,37 zł i odsetek ustawowych od 10 322,13 zł od 10 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazał, że dochodzi nabytej w drodze cesji wierzytelności wobec pozwanej z tytułu zaciągniętego 2 września 2009 r. w (...) Banku S.A. umowy kredytu.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Zarzuciła niewykazanie dochodzonego roszczenia tak co do zasady i co do wysokości (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 61-63), podnosząc ponadto zarzut przedawnienia oraz wskazując, że warunkiem skutecznego nabycia przez powoda wierzytelności było jej uprzednie skuteczne wypowiedzenie przez bank-cedenta (e-protokół rozprawy z 22 grudnia 2022 r., 00:05:42-00:09:30).

II. Ustalenia faktyczne

2 września 2009 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Na mocy tej umowy przyznano jej kredyt w wysokości 11 153,37 zł na okres do 5 września 2013 r., który pozwana miała spłacić w 48 równych miesięcznych ratach zgodnie z kalendarzem spłat. W razie zaległości obejmującej co najmniej równowartość 2 rat bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy po uprzednim wezwaniu do zapłaty z terminem co najmniej 7-dniowym (umowa kredytu z kalendarzem spłat k. 7-10).

10 października 2011 r. powód zawarł z następcą prawnym (...) Banku S.A. umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której nabył wymienione w załączniku do tej umowy „niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne” (umowa cesji k. 20-21).

W załączniku wskazano wierzytelność z umowy nr (...) wobec pozwanej. Wskazano tam, że zaległy kapitał to 10 322,13 zł, odsetki zaległe to 729,71 zł, odsetki karne zaległe to 1 938,87 zł, opłaty windykacyjne to 75 zł, koszty tj. 189,66 zł, z kolei zadłużenie całkowite oraz dług całkowity to 13 255,37 zł (bezsporne, wyciąg sporządzony przez pełnomocnika k. 13).

III. Ocena dowodów

Zgromadzone dokumenty nie budziły wątpliwości sądu, nie były też kwestionowane (ostatecznie pozwana cofnęła wniosek o zobowiązanie powoda do przedłożenia oryginałów – vide k. 161). Za wiarygodne sąd uznał również zeznania świadków, którzy zeznali, że pozwana w dacie, kiedy wysyłany był do niej nakaz zapłaty, nie mieszkała już w Polsce. Dowód z zeznań świadka, który się nie stawił, został pominięty, ponieważ wystarczające były dowody już przeprowadzone. Podobnie pominięty został dowód z przesłuchania pozwanej, ponieważ nie pozostały do wyjaśnienia żadne okoliczności, które pozwana musiałaby wykazać, a które nie zostały wykazane innymi dowodami (art. 299 k.p.c. a contrario).

IV. Ocena prawna

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na niewykazanie legitymacji czynnej.

Powód legitymację czynną wywodził z zawartej z kredytodawcą umowy cesji. Przedmiotem tej cesji były wierzytelności wymagalne. Tym samym powód, żeby wykazać swoją legitymację, musiałby udowodnić nie tylko zawarcie umowy cesji oraz istnienie wierzytelności pozwanej wobec cedenta, ale również wymagalność cedowanej wierzytelności na dzień cesji. W świetle umowy cesji (załącznik) sama zaległość z tytułu kapitału i odsetek umownych wynosić miała 11 051,84 zł (10 322,13 zł + 729,71 zł), podczas gdy w świetle kalendarza spłat na moment cesji (10.10.2011 r.) wymagalne było 25 rat, co daje 8 486,50 zł (25 x 339,46 zł), i to przy założeniu braku jakiegokolwiek spłaty przez pozwaną. Mając na uwadze powyższe, powód dochodził wierzytelności wynikającej z wypowiedzenia pozwanej umowy kredytu, które skutkowałyby postawieniem całego zadłużenia w stan wymagalności, jednakże mimo zarzutu procesowego, powód nie wykazał w ogóle faktu wypowiedzenia, a tym bardziej skuteczności tego wypowiedzenia. Skutkowało to oddaleniem powództwa wobec niewykazania, że wyszczególniona w załączniku do umowy cesji wierzytelność była wymagalna, tym samym podlegała przelewowi.

Zarzut pozwanej naruszenia art. 75c pr. bank. wobec niewykazania wypowiedzenia był bezprzedmiotowy. Niezależnie od tego nie zasługiwał na uwzględnienie, ponieważ przepis ten nie znajdował zastosowania w niniejszej sprawie, bowiem został wprowadzony ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 27 listopada 2015 r., a zgodnie z art. 12 tej nowelizacji banki obowiązane były stosować się do nowowprowadzonego wymogu po upływie 30 dni od wejścia w życie nowelizacji. Tymczasem ewentualne wypowiedzenie musiałoby być przez bank dokonane przed cesją tj. przed 10 października 2011 r.

Zarzut przedawnienia również był bezprzedmiotowy wobec niewykazania legitymacji czynnej. Jego zasadność byłaby zależna od daty ewentualnego wypowiedzenia umowy, od wtedy bowiem biegłby 3-letni termin przedawnienia (art. 118 k.c.).

Zarzut niewykazania wysokości dochodzonej wierzytelności był niezasadny, bowiem wysokość wierzytelności wynika z umowy kredytu oraz dołączonego do niej kalendarza spłat, a ciężar wykazania dokonania ewentualnych spłat spoczywa na pozwanej (art. 6 k.c.).

V. Koszty procesu

O kosztach sąd orzekł na podstawie odpowiedzialności za wynik procesu stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.c. Powód jako przegrywający obowiązany jest zwrócić poniesione przez pozwaną koszty, na które złożyły się: opłata od wniosku o uzasadnienie postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu (100 zł, vide k. 88), uzupełniająca opłata od zażalenia na to postanowienie (50 zł, vide k. 99) oraz wynagrodzenie pełnomocnika. Zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, z uwagi na datę wytoczenia powództwa (27 marca 2014 r.) zastosowanie do ustalenia wynagrodzenia pełnomocnika będą miały przepisy dotychczasowe tj. rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zgodnie z § 6 pkt 5 tego rozporządzenia stawka za prowadzenie niniejszej sprawy (z uwagi na w.p.s.) wynosi 2 400 zł.

Sąd omyłkowo nie uwzględnił wynagrodzenia adwokata za postępowanie zażaleniowe, które dodatkowo powinno wynosić 600 zł (§ 13 ust. 2 pkt 1 ww. rozporządzenia). Uchybienie to może zostać skorygowane w trybie art. 395 § 2 k.p.c. w razie wniesienia stosownego środka zaskarżenia.

W niniejszej sprawie nie została uiszczona pełna opłata od pozwu z uwagi na zwrot powodowi 497 zł z uwagi na przedwczesne stwierdzenie prawomocności nakazu zapłaty na podstawie ówczesnego art. 79 ust. 1 pkt 2 lit. c. u.k.s.c. (vide k. 23, 30). Nieuiszczoną opłatę należało na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. nakazać pobrać od powoda jako strony przegrywającej.

Z.ądzenia:

- odnotować uzasadnienie;
- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej adw. P. przez umieszczenie w portalu informacyjnym;
- odnotować aktualne nazwisko pozwanej w systemie i na obwolucie akt: R.-R. (k. 108).

W., 20 lutego 2023 roku asesor sądowy M. J.